

इति सेवमानस्य [निरु० ३. २१.] । यद्वानयर्चा पुत्रः प्रार्थ्यते । यः पुत्रो रेवान्धन-
वान् यश्च व्यधिर्हन्ता जपादिना यो धनस्य लब्धा पुष्टश्च वर्धयिता यः तुरः शी-
घ्रकारी तादृशः पुत्रोऽग्रेः प्रसादान्नोऽस्मान्सिषक्तु सेवताम् ॥ २१ ॥

मा नः शंसोऽग्ररूपो धूर्तिः प्रणञ्जत्यस्य

रक्षा णो ब्रह्मणस्पते ॥ ३० ॥

रा दाने इति धातोः क्त्वात् नन्तस्य पञ्चैकवचने ररूप इति रूपम् । ररौ इति
ररिवांस्तस्य ररूपः । दानं कृतवत इत्यर्थः । तस्य निषेधादररूप इति । कदाचि-
दपि हविर्दानमकृतवत इत्यर्थः । तादृशस्य मर्त्यस्य मनुष्यस्य शंसो धूर्तिश्च नो
ऽस्मान्मा प्रणक् प्रकर्षेण व्याप्नोतु । नशिर्व्याप्त्यर्थः । यद्वा नश अदर्शने । मा प्र-
णक् प्रकर्षेण मा नाशयतु । शंसनं शंसोऽनिष्टचिन्तनम् । धूर्तिर्हिंसा । धरति
धूर्वतीति बधकर्मसु पठितत्वात् [निघ० २. ११.] । शत्रुकृतमनिष्टचिन्तनं शत्रुकृता
हिंसा चास्मान्मा व्याप्नोत्वित्यर्थः । किं च हे ब्रह्मणस्पते वेदस्य पालकाग्रे नो
ऽस्मान् रक्ष । द्यचोऽतस्तिड इति [पा० ६. ३. १३५.] संहितायां दीर्घः । णत्वं पूर्व-
वत् ॥ ३० ॥

महि त्रीणामवोऽस्तु द्युन्नं मित्रस्यार्यम्णाः ।

दुराधर्षं वरुणस्य ॥ ३१ ॥

सत्यधृतिदृष्ट आदित्यदेवत्यस्तृचो गायत्रो जपे वितियुक्तः पथि जप्त उपद्रव-
नाशकश्च । मित्रस्यार्यम्णो वरुणस्येति त्रीणां त्रयाणां देवानां सम्बन्धि अवः पा-
लनमस्तु । किम्भूतमवः । महि महत् तथा द्युन्नं द्युमन्ति सुवर्णादिद्रव्याणि क्षि-
यन्ति निवसन्ति यस्मिन्यालने तथाविधम् । दुराधर्षं तिरस्कर्तुमशक्यम् । त्रीणां
त्रिशब्दस्यामि हृन्दसि त्रयादेशो वेति [पा० ७. १. ५३.] वाच्यम् ॥ ३१ ॥

नहि तेषाममा चन नाधसु वारुणेषु ।

ईशे रिपुर्घशांसः ॥ ३२ ॥

अमाशब्दो गृहनामसु पठितः [निघ० ३. ४.] । चनशब्दोऽप्यर्थे । अमा चन गृ-